

LIBRIS

We know
books

Volumul 1

Ilustrații: Lisa Brenner
Traducere din limba germană:
Ioana-Elisabeta Ursu

DPH
DIDACTICA PUBLISHING HOUSE

Cuprins

1. O veveriță în vizită la micul-dejun	7
2. Picioare cu pistrui de vară în cușca iepurașilor	14
3. Un coșuleț cu bunătați, oferit de bun-venit	26
4. Alarmă pentru gândacul de scoarță și un mare haos	38
5. O cheie de argint cade din cer	46
6. O cameră secretă plină de mistere	60
7. Melodii fermecate în adâncul pădurii	73
8. Un profesor pe post de aliat	84
9. Grijile bufniței de hambar și un vulpoi înfocat	96
10. Șoricarul Drago face o promisiune	107

11. Pisica sălbatică Mia are cuvântul	117
12. Peste trunchiuri de copaci și pietre în Pădurea Întunecată	128
13. Un coral de pădure suspect	145
14. Muzică fermecată la fermă	158
15. Un cerb alb aflat în mare pericol	168

1.

O veveriță în vizită la micul-dejun

— Buhuhuuu, buhuhuuu!

Luna se trezi speriată și scutură din gene adormită.

— Buhuhuuu, buhuhuuu!

Se uită în jur dezorientată. Unde se afla?

O fereastră era deschisă. Afară era întuneric beznă.

— Luna? S-a întâmplat ceva? Sunt aici. Mai dormi puțin. E miezul nopții, îi șopti mama sa, pe jumătate adormită.

Luna suspină ușurată și își ascuți auzul în liniștea de afară.

Ah, da! Se afla în cabana din Pădurea de Vară, noua sa casă. A doua zi urma să aducă tatăl ei ultimele bagaje.

— Buhuhuuu, buhuhuuu!

Dintr-odată, Luna se convinsese de un lucru: cineva o striga!

În timp ce mama ei se întoarse pe cealaltă parte, Luna sări din pat și merse până la fereastră.

Afară, în bradul înalt, ale cărui ramuri groase îmbrățișau cabana, stătea o bufniță de hambar care o privi pe Luna drept în ochi.

— Bună! Eu sunt Luna. Tu cine ești? șopti Luna.

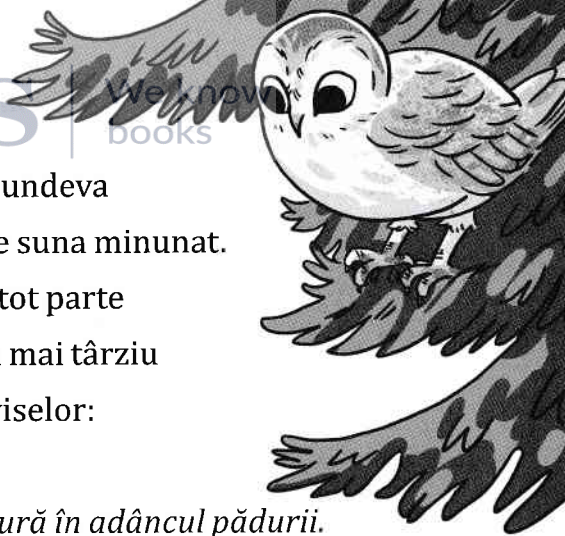
Bufnița își înclină capul puțin într-o parte și închise rapid pleoapele, de parcă ar fi vrut să îi facă Lunei cu ochiul. Apoi își întinse aripile și zbură în pădurea întunecată.

Fericită, Luna se cuibări din nou sub plapumă.

Avea sentimentul că, aici, în cabana din Pădurea de

Vară, se afla exact în locul potrivit.

Chiar înainte de a adormi la loc, auzi de undeva muzica unui flaut care suna minunat. Dar poate că asta era tot parte din visul ei, căci puțin mai târziu se cufundă în lumea viselor:

Bufnița de hambar zbură în adâncul pădurii.

Într-un luminiș mic, se lăsă ușor în jos, așezându-se pe un bolovan acoperit de mușchi. Imediat își făcu apariția un vulpoi. Puțin mai târziu, o pisică sălbatică cu blana stufoasă sări de pe stânci.

— Și? A venit? întrebă vulpoiul.

— Hector, încearcă totuși să nu fii atât de nerăbdător! spuse pisica sălbatică și începu să-și curețe blana.

Bufnița își dresese glasul.

— Da, Luna este aici, spuse ea. Era și timpul, avem urgent nevoie de ajutorul ei.

În dimineața următoare, pe Luna o trezi brusc un zgomot.

Un con de brad ateriză în capul său. Urmat de încă unul.

Luna se adăposti sub plapumă și privea pe furiș de sub aceasta.

Pe pervaz stătea o veveriță roșiatică și îi urmărea mișcările cu ochii ageri. Apoi aruncă un al treilea con.

— Încetează! strigă Luna.

Sări din pat și alergă spre veveriță.

Cum se apropie, animalul sări pe o creangă mai groasă de brad și fugi rapid.

Luna se aplecă peste fereastră și descoperi și mai multe veverițe care săreau din creangă în creangă, în sus și în jos, pe tulpina bradului și de jur împrejurul acestuia, și ronțăiau cu spor conuri de brad. Bufnița care o trezise în timpul nopții nu se vedea nicăieri. Luna scutură din cap. Oare animalele din somnul ei chiar vorbiseră între ele? Și de unde venise acel sunet minunat de flaut?

Hotărâtă, Luna coborî în fugă scările de lemn și ajunse în bucătărie. Trebuia neapărat să o întrebe ceva pe mama ei.

— Mami, ce mi-ai zis tu de curând despre visul pe care îl are cineva când doarme în prima noapte într-o casă nouă?

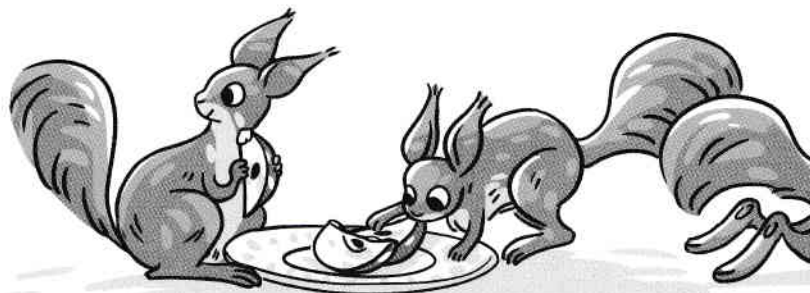
Daisy și Drago tăbărâra pe Luna și se gudurau bucuroși printre picioarele ei.

Luna îi mângâie pe cei doi șoricari, apoi îi dădu o îmbrățișare mamei.

Auzind întrebarea, mama ei, doamna Silva, făcu o față mirată.

— Se spune că visul din prima noapte de după mutare se și îndeplinește! Ce anume ai visat?

Luna tocmai se pregătea să-i răspundă, când, dintr-odată, trei veverițe intrară pe fereastra deschisă a bucătăriei și șterpeliră feliile de măr glazurate, pe care mama Lunei le așezase pe o farfurie.

Indignată, doamna Silva începu să dea din mâini în toate direcțiile.

— Hei! Alea trebuiau să fie micul nostru dejun! spuse ea, arătând spre bolurile de pe masa din bucătărie. Din păcate, încă nu avem lapte. Dar putem merge mai târziu să cumpărăm de la fermieri. Așa că mai bine mănânci niște iaurt cu müsli. Și nici fructe nu mai avem.

Luna scutură din cap râzând.

— Mai bine mănânc müsli cu suc.

Turnă puțin suc de portocale într-un castron și luă înfometată din müsli.

Nu putea scăpa de senzația că, furând, acele veverițe obținuseră exact ceea ce își doreau: ca visul Lunei să rămână un secret.

— Tati când vine? întrebă Luna imediat, ca să schimbe subiectul.

— Sper că după-amiază, îi răspunse mama. Mai are câte ceva de rezolvat la ocolul silvic și vine acasă de îndată ce termină. Uite, eu trebuie să dau acum câteva telefoane. Tu du-te pe-afară cu câinii

LIBRIS | We know books
și uită-te prin împrejurimi. Când vrei, putem merge să luăm lapte.

Luna dădu din cap cu entuziasm. Sări de la masă, alergă înapoi în dormitorul părinților, unde, ca o excepție, dormise noaptea trecută, și se îmbrăcă. Apoi coborî scările înapoi.

— Daisy, Drago! Haideti, să facem o tură de alergare! strigă ea bucuroasă și deschise larg ușa spre libertate.

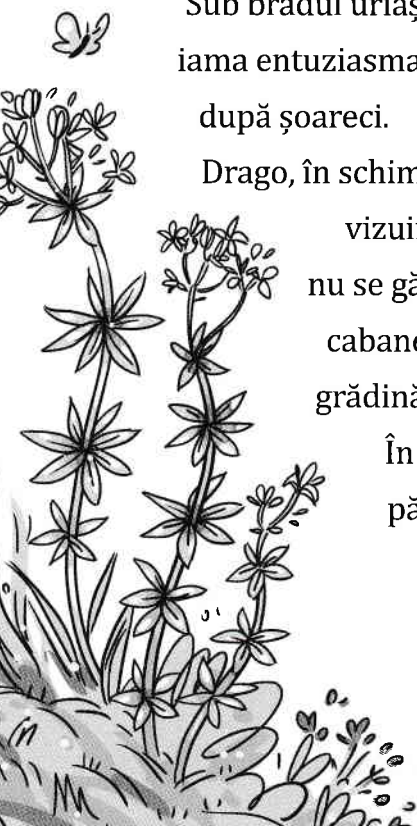
Picioare cu pistrui de vară în cușca iepurașilor

Daisy și Drago o zbughiră afară cu urechile în vânt.
Niciun colțișor nu a scăpat neadulmecat și neanalizat.

Sub bradul uriaș înflorise vinarița. Daisy dădu
iama entuziasmată în plantele din jur, ca să sape
după șoareci.

Drago, în schimb, era mult mai interesat de
vizinile iepurilor. Dar, din păcate,
nu se găseau multe în împrejurimile
cabanei. În schimb, lângă căsuța de
grădină, găsi o cușcă pentru câini.

În aceasta locuise câinele fostului
pădurar. Mândru, șoricarul apucă

o minge găurită de mușcături și un os enorm, care fusese ros bine de tot. Luna chicoti.

— O, se pare că pe-aici prin pădure au trecut și dinozauri. Drago, uită de iepurașii ăia!

Cabana din Pădurea de Vară era nelocuită de o jumătate de an, deoarece fostul pădurar se mutase la fiica sa, în munții elvețieni.

George Silva, tatăl Lunei, lucrase până atunci în oraș, la ocolul silvic, și de mult timp își dorea un alt loc de muncă. Iar când i s-a oferit această zonă de pădure magică în întreținere, a acceptat pe loc.

De îndată ce ajunsese, Luna explorase cabana pădurarului, să vadă cum arăta pe interior. Jos se aflau camera de zi, o bucătărie mare, baia și cămara, unde se mai găseau chiar și marmeladă și miere, iar de un cârlig încă mai atârna din tavan o bucată mare de șuncă.

O scară de lemn cu trepte din scânduri tocite și balustradă în spirală urca spre primul etaj. Acolo se afla dormitorul în care se stabiliseră părinții ei. Lângă acesta, se afla un birou cu două mese de scris.

Tot la primul etaj se mai afla și o cameră de oaspeți cu o canapea și o baie micuță, cu duș.

O scară îngustă ducea în sus, spre podul care fusese transformat într-o cameră imensă. Acea trebuia să devină împărăția Lunei. Prin fereastra din pod, al cărei geam lipsea, se putea vedea cerul. Pe moment însă, aceasta era acoperită cu folie ca să nu plouă înăuntru.

Planul lui George Silva era să urce în pod rafturi și un dulap de haine nu prea înalt, care să încapă sub acoperiș. Apoi, Luna urma să primească și un pat nou, dar nu era nicio grabă. Ea se mulțumea și cu o simplă saltea pusă pe podea.

Luna merse în spatele casei. Acolo se afla grădina de legume. Era complet lăsată în paragină. Mazărea și fasolea crescuseră sălbatic, în toate direcțiile. Printre acestea se iviseră și niște plante lila și urzici albe. Agrișele roșii erau deja coapte, iar fructele

